
FURMAŃSTWO (5) *sb n*

a oraz o jasne.

sg N furmaństwo (1). *♦ I* furmaństw(e)m (3). *♦ pl A* furmaństwa (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

Zawód furmana, furmanienie, przewóz końmi za opłatę; vellatura Mącz, Cn; vectura Cn (5): Aurigo, Furmanię. Furmaństwem się obchodzi. *Mącz 21a; Drudzy też w domu będąc/ roboty swe ku żyzności uprawiając/ albo też furmaństwem swe żywiąc/ niemniej swe stajnią o zdrowie tego bydła [tj. konia]/ iako o swe własne. SienLek 164v; Patrząże zaśię na rozliczne kupie/ na zatrudnione [tj. pełne trudu] furmaństwá/ na rozliczne á dziwne rzemieślná/ iaki skrzyp/ iaki kołat na każdym rynku RejZwierc 70v; Pod kupiectwem się zamyka żeglowanie/ furmaństwo/ szynkarstwo y przedawanie tych wszystkich rzeczy/ ktore się liczbą/ korcem/ wagą/ łokciem/ kwartą y wielkością mierzą. KlonFlis A4.*

Szereg: »furmaństwo a woźba« (1): Vellaturam facere [...] furmanem być/ furmaństwem á woźbą się obchodzić. Mącz 478b.

Synonimy: fora, przewoz, woźba.

KK